

अभ्यवर्षन्त वेगेन विसृजन्तः शिताञ्जरान् । आगच्छमानांस्तान् दृष्ट्वा क्रुद्धरूपान् परन्तपः ।
 प्रहसन् प्रतिजग्राह द्रोणपुत्रो महारथः । ततः शरशतज्वालः सेनाकं महारथः ।
 द्रोणिर्द्वादह समरे कचमग्निर्यथा वने । तद्वत् पाण्डुपुत्रस्य द्रोणपुत्रः प्रतापितः ।
 चुत्तुभे भरतश्रेष्ठ तिमिनेव नदीमुखे । दृष्ट्वा चैव महाराज द्रोणपुत्रपराक्रमं ।
 निहतान् मेनिरे सर्वान् पाण्डून् द्रोणमुनेन वै । युधिष्ठिरस्तु त्वरितो द्रोणशिष्यो महारथः ।
 अब्रवीद्द्रोणपुत्राय रोषामर्षमन्वितः । नैव नाम तव प्रीतिर्नैव नाम हतज्ञता ।
 यतस्त्वं पुष्पव्याघ्र मानेवाद्य जिघांससि । ब्राह्मणेन तपः कार्यं दानमध्ययनन्तथा ।
 क्षत्रियेण धनुर्नाम्यं स भवान् ब्राह्मणव्रतः । मिषतस्ते महाबाहो युधि जेष्यामि कैरवान् ।
 कुरुष्व समरे कर्म ब्रह्मवन्धुरसि ध्रुवं । एवमुक्तो महाराज द्रोणपुत्रः स्मयन्निव ।
 युक्तं तत्त्वञ्च सञ्चिन्त्य नेत्तरं किञ्चिदब्रवीत् । अनुक्ता च ततः किञ्चिच्छरवर्षेण पाण्डवं ।
 ह्लादयामास समरे क्रुद्धोऽन्तक इव प्रजाः । स च्छाद्यमानस्तु तदा द्रोणपुत्रेण मारिष ।
 पार्योऽपयातः शीघ्रं वै विहाय महतीं चमूं । अपयाते ततस्तस्मिन् धर्मपुत्रे युधिष्ठिरे ।
 द्रोणपुत्रस्ततो राजन् प्रत्यगात् स महामनाः । ततो युधिष्ठिरो राजंस्त्वक्ता द्रौणिं महाहवे ।
 प्रययौ तावकं सैन्यं युक्तः क्रूराय कर्मणे ।
 इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि पार्थापयाने पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ भीमसेनश्च पाञ्चाल्यं चेदिकैकेयसंवृतं । वैकर्त्तनः स्वयं रुद्धा वारयामास सायकैः ।
 ततस्तु चेदिकारूपान् सृञ्जयांश्च महारथान् । कर्णे जघान समरे भीमसेनस्य पश्यतः ।
 भीमसेनस्ततः कर्णं विहाय रथसन्तमं । प्रययौ कैरवं सैन्यं कचमग्निरिव ज्वलन् ।
 स्रुतपुत्रोऽपि समरे पाञ्चालान् कैकयांस्तथा । सृञ्जयांश्च महेष्वासान्निजघान सहस्रशः ।
 संशप्तकेषु पार्थस्य कैरवेषु वृकोदरः । पाञ्चालेषु तथा कर्णः क्षयञ्चकूर्महारयाः ।
 ते क्षत्रिया दह्यमानास्त्रिभिस्तैः पावकोपमैः । जग्मुर्विनाशं समरे राजन् दुर्भन्विते तव ।
 ततो दुर्योधनः क्रुद्धो नकुलं नवभिः शरैः । विव्याध भरतश्रेष्ठ चतुरश्रस्य वाजिनः ।
 ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रो जनाधिप । क्षुरेण सहदेवस्य ध्वजश्चिच्छेद काञ्चनं ।
 नकुलस्तु ततः क्रुद्धस्तव पुत्रञ्च सप्तभिः । जघान समरे राजन् सहदेवस्य पञ्चभिः ।
 तावुभौ भरतश्रेष्ठौ श्रेष्ठौ सर्वधनुश्रतां । विव्याधोरसि संक्रुद्धः पञ्चभिः पञ्चभिः शरैः ।
 ततोऽपराभ्यां भल्लाभ्यां धनुषी समहन्तत । यमयोः सहसा राजन् विव्याध च त्रिसप्तभिः ।
 तावत्ये धनुषी श्रेष्ठे शक्रचापनिभे शुभे । प्रगृह्य रेजतुः शूरौ देवपुत्रसमौ युधि ।
 ततस्तौ रभसौ युद्धे भ्रातरौ भ्रातरं युधि । शरैर्वृषतुर्धोरैर्भहामेवौ यथाऽचलं ।
 ततः क्रुद्धो महाराज तव पुत्रो महारथः । पाण्डुपुत्रो महेष्वासौ वारयामास पत्रिभिः ।
 धनुर्भण्डलमेवास्य दृश्यते युधि भारत । सायकश्चैव दृश्यते निश्चरन्तः समन्ततः ।

२६०

२६५

२६०

२६५

२७०

२७५